

**ORDO SUSPENSIONIS,
RECONCILIATIONIS, DEPOSITIONIS, DISPENSATIONIS,
DEGRADATIONIS, ET RESTITUTIONIS SACRORUM ORDINUM.**

Prænotandum est, quod Clericus quandoque suspenditur, quandoque deponitur, quandoque degradatur. Suspenditur quis quandoque ab homine, quandoque a jure, et quandoque ad tempus, quandoque in perpetuum.

Ab homine, quando Prælatus sic in scriptis pronuntiat:

Quia constat te tale quid commisisse, ideo ab officio et executione Ordinum tuorum te suspendimus.

Vel quando fit in genere, dicit:

Quicumque tale quid fecerit, aut non fecerit; ipsum in his scriptis suspendimus, vel in his scriptis noverit se suspensum.

Hujusmodi autem suspensionis sententia taliter revocatur:

Quia de tali negotio, propter quod suspensionis sententiam incurras, emendationem plenam, et poenitentiam condignam egisti, ideo sententiam suspensionis hujusmodi misericorditer relaxamus.

Illud autem sciendum est, quod simpliciter et sine temporis præfinitione ab homine vel a jure suspensus perpetuo intelligitur esse suspensus; ad tempus vero suspensus, utpote donec poenituerit, vel a crimine abstinerit, eo ipso, quod abstinet, vel poenitet, executionem sui officii recuperat; nec alia est reconciliatio, seu sententiæ suspensionis relaxatio necessaria. Ad hæc Clerici publice delinquentes, et enormiter, executionem sui Ordinis secundum Canones perdunt; et etiam post peractam poenitentiam ab executione suorum Ordinum suspensi remanent; adeo, quod absque dispensatione, et reconciliatione non possunt in illis licite ministrare, neque ad majores Ordines promoveri, præcipue si de hoc convicti fuerint in judicio, et puniti. Episcopi tamen possunt in adulteriis, et aliis criminibus, quæ sunt minora, et generaliter ubicumque a jure expresse non prohibentur, post peractam poenitentiam, vel partem ipsius, cum talibus dispensare, et eos reconciliare; quæ reconciliatio, et dispensatio fit hoc modo:

Quamvis tale enorme crimen publice commiseris, quod confessus es (vel de quo convictus es) et in judicio condemnatus, propter quod secundum juris rigorem merueras ab officio, et beneficio

amovèri, et propterea non vales ulterius secundum Cánones in tuis Ordinibus licite ministrare: quia tamen defectus nostri temporis antiquam non patitur Cánones manere censuram, eligentes potius de misericordia, quam de severitate reddere rationem; idcirco vitam tuam plénius agnoscèntes, et meliòra, et salutè viciniòra de te de cetero verisimiliter expectantes, de misericordia quæ superexaltat judicium, hanc poenam auctoritate nobis in hac parte a jure concessa tibi dúximus relaxandam, et relaxamus. Indulgèntes tibi, ut, hoc non obstantè, licite possis ad superiòres Ordines conscèndere, et in susceptis etiàm Ordinibus licite ministrare. Infámiam însuper canonicam propter hoc per te contractam pénitus abolèntes, et restituèntes te in íntegrum pristino státui, ac famæ.

Circa depositionem vero notandum est, quod si agitur ut deponatur quis a beneficio, solus Episcopus hoc potest. Sicut potest deponere ab Ordine cum Capitulo suo, sive ab ipso Capitulo deputatis, et etiam solus ex consuetudine. Et similiter Episcopus cum Capitulo suo deponit ab Ordine Clericos primæ tonsuræ, et in minoribus Ordinibus constitutos, si post hujusmodi verbalem depositionem secutura sit actualis degradatio. Et si isto modo agitur, in depositione Subdiaconi, vel Diaconi ab Ordine requiritur numerus trium Episcoporum, ultra proprium Episcopum, in examine, et in definitione; et sex in causa Presbyteri, excepta causa hæresis. In depositione vero Episcopi ab ordinatione exigitur numerus duodecim Episcoporum, præter Metropolitanum, qui debet esse tertiusdecimus, qui omnes possint procedere contra Episcopum usque ad conclusionem tantum, et definitio tam circa condemnationem, quam absolutionem, reservatur Papæ. Sed in ipsa actuali degradatione non requiritur numerus Episcoporum. Et præmissa de numero Episcoporum adhibendo procedunt, si agitur ex potestate ordinaria. Dictabitur autem sententia depositionis ab Ordine, si interdicitur, ut post eam sequatur actualis degradatio nomine Episcopi ordinarii, cum præsentia Capituli, sive cum consilio, et assensu Episcoporum respective, prout eam requirit, in hunc modum, videlicet:

Quia nobis evidènter, et legitime constat, te tale crimen, seu flagitium, commisisse, quod non solum grave, verum etiàm damnabile est, et damnosum, idcirco de talium consilio, et assensu ab omni ordine, et privilegio clericali te sententiáliter perpétuo dúximus deponendum, et deponimus.

Per talem itaque sententiam taliter depositus, omni Ordinum, tam majorum, quam minorum executione perpetuo est exutus.

Verum si Episcopus deponens, evidenter agnoverit in posterum emendationem vitæ et morum depositi, vel forte sententiam suam injustam fuisse; poterit ei de jure misericorditer restituere Graduum et Ordinum executionem, qua privatus exstiterat; quæ restitutio debet fieri in Ecclesia, in qua Episcopus elegerit hoc facere, sive sit Cathedralis, sive alia; et coram altari, quia et ibi Ordinum gradus distribuuntur; et potest fieri per Episcopum solum cum Capitulo suo, non solum in Quatuor temporibus, verum etiam quolibet tempore, et sine Missæ celebratione; et tam restituens, quam restituendus debent esse jejuni.

Depositus ergo, qui restitutionem privilegii clericalis, et executionis quatuor minorum Ordinum petierit, vestibus suis consuetis indutus debet genua flectere coram Pontifice parato amictu, stola, pluviali, tempore convenientibus, et mitra simplici, baculum Pastorem in manu tenente, et in faldistorio ante

medium altaris sedente, qui, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illum coram se genuflexum, dicit:

V. Deus in adiutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in secula seculorum. Amen.

Et hæc secundo, et tertio dicuntur. Deinde subjungit Pontifex:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster, reliqua secreto. Deinde

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum Domine.

R. Deus meus sperantem in te.

V. Mitte ei Domine auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eum.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui in sanctis habitas, et pia corda non deseris, suscipe propitius orationem nostram, et hunc famulum tuum, quem delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et super caput illius coram eo genuflexi imponit manum dexteram, dicens:

In nomine Domini. Ego, licet peccator, tamen Episcopus, auctoritate a Deo mihi concessa, per hanc manus impositionem restituo tibi carissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinis et gradus Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, atque Acolythatus, quibus fueras juste privatus et ab eis depositus; ut amodo possis digne custodire ostia domus Domini cum omnibus, quæ intra retinentur; et distincte legere de codice, audiente populo Dei: et ab hinc in antea habeas potestatem imponendi manus super energumenos, sive baptizatos, sive Catechumenos, et ut deinceps possis digne accendere luminaria Ecclesiæ, et ante Evangelium portare. Præstante Domino nostro Jesu Christo: Qui vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Deinde Pontifex adhuc cum mitra sedens benedicit illi, dicens:

Benedictio Dei omnipotentis Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, descendat super te, et maneat semper. *R.* Amen.

Quo facto, ille osculatur manum dexteram Pontificis, surgensque discedit.

Exsecutionis Subdiaconatus, et minorum Ordinum, ac privilegii clericalis restitutio fit similiter per omnia, prout supra, usque ad manus impositionem, ad quam Pontifex cum mitra sedens, dicit:

In nomine Domini. Ego, licet peccator, tamen Episcopus, per hanc manus impositionem restituo tibi dilectissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinum et graduum Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus, et Subdiaconatus, quibus fueras juste privatus, et ab eis depositus, ut amodo digne possis custodire ostia domus Domini cum omnibus, quæ intra retinentur; et distincte legere de codice, audiente populo Dei; et ab hinc in antea habeas potestatem imponendi manus super energumenos, sive baptizatos, sive Catechumenos; et possis digne accendere luminaria Ecclesiæ, et ante Evangelium portare; ac legere Prophetias, Epistolas ad Missas, et ministrare Diacono, ac Presbytero, vel Episcopo. Præstante eodem Domino nostro Jesu Christo: Qui vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Tum benedicit ei, ut supra; quo facto, ille osculatur manum dexteram Pontificis, surgensque discedit.

Exsecutionis vero Diaconatus, Subdiaconatus, et minorum Ordinum, ac privilegii clericalis restitutio fit similiter per omnia, prout supra, usque ad manus impositionem, ad quam Pontifex sedens cum mitra dicit:

In nomine Domini. Ego, licet peccator, tamen Episcopus, per hanc manus impositionem restituo tibi dilectissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinum et graduum Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus, Subdiaconatus, et Diaconatus, quibus fueras juste privatus, et ab eis depositus, ut amodo possis digne custodire ostia domus Domini, cum omnibus, quæ intra retinentur; et distincte legere de codice, audiente populo Dei; et habeas potestatem imponendi manus super energumenos, sive baptizatos, sive Catechumenos; et possis digne accendere luminaria Ecclesiæ, et ante Evangelium portare; ac legere Prophetias, et Epistolas, ac Lectionem Evangelicam ad Missas, et in eis ministrare Presbytero, vel Episcopo, et fundere aquam in Eucharistiam Sanguinis Christi. Præstante eodem Domino nostro Jesu Christo: Qui vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Tum benedicit ei, ut supra; quo facto, ille osculatur manum dexteram Pontificis, surgensque discedit.

Exsecutionis autem Presbyteratus, Diaconatus, Subdiaconatus, et minorum Ordinum, et privilegii clericalis restitutio fit similiter, prout supra, usque ad manus impositionem, in qua Pontifex cum mitra sedens dicit:

In nomine Domini. Ego, quamvis peccator, tamen Episcopus, per hanc manus impositionem restituo tibi dilectissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinum et graduum Ostiariatus,

Lectorátus, Exorcistátus, Acolythátus, Subdiaconátus, Diaconátus, et Presbyterátus, quibus fúeras juste depósitus et privátus; ut ámodo possis digne custodíre óstia domus Dómini cum ómnibus, quæ intra retinéntur; et distincte légere de códice, audiénte pópulo Dei; et abhinc in ántea hábeas potestátem imponéndi manus super ener-gúmenos, sive baptizátos, sive Catechúmenos; et possis digne ac-céndere luminária Ecclésiæ, et ante Evangélium portáre; ac légere Prophetías, et Epístolas, ac Lectiónem Evangélicam ad Missas, et in eis ministráre Diácono, Presbýtero, et Episcopo, et fúndere aquam in Eucharístiam Sánguini Christi; ac Missas celebráre pro vivis, ac defúctis, acceptábiles quoque Hóstias offérre Deo, et ministérium Presbyterále devóte perficere. Præstánte eódem Dó-mino nostro Jesu Christo: Qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum benedicít ei, ut supra; quo facto, ille osculatur manum dexteram Pontificis, surgensque discedit.

Nunc degradationem subjicimus.

SI Clericus secundum primam formam sententialiter depositus, incorrigibilis appareat, debet excommunicari. Et si postmodum in profundum malorum veniens contempserit, tunc, ut cum Ecclesia non habeat ultra quid faciat, Pontifex debet illum degradare, et curiæ sæculari relinquere, quæ degradatio fit hoc modo:

DEGRADATIONIS FORMA.

Degradandus, indumentis sacerdotalibus, si Sacerdos sit, indutus, vel diaconalibus, si sit Diaconus; et sic de reliquis Ordinibus et indumentis, offertur Pontifici. Pontifex vero quasi exsequendo sententiam depositionis in illum dudum prolatam, præsentem iudicem sæculari, cui degradandus debet relinqui, publice abradit cum vitro vel cultello vel alio hujusmodi, leviter sine sanguinis effusione, loca manuum illius quæ in collatione Ordinum inuncta fuerunt, et etiam tonsuram, si velit. Et consequenter seriatim, et sigillatim detrahit illi omnia insignia, sive sacra ornamenta, quæ in Ordinum susceptione recepit, et demum exiit illum habitu clericali, et induit laicali, dicens publice iudici sæculari præsentem, ut illum propter scelera sua sic depositum, degradatum, expoliatum, et exauctoratum in suum, si velit, forum recipiat.

Et est notandum, quod in hac executione sententiæ non est necessaria Coëpiscoporum præsentia, nec etiam refert, sive in Ecclesia fiat, sive extra in platea, sive Pontifex degradans indutus sit Pontificalibus ornamentis, sive non; et talis degradatio, solemniter depositio vocatur, proprie tamen loquendo, quis a dignitatibus, et honoribus deponitur, sed ab Ordinibus degradatur; et post talem degradationem, juste et rite factam, solus Romanus Pontifex cum tali dispensat. Episcopus tamen ante ipsam insignium detractionem, et etiam post sententiæ depositionis prolationem dispensare, et restituere solo verbo potest, sicut et verbaliter depositus fuit, ut præmissum est.

Sed si, priusquam sæcularis iudex in illum animadverterit, talis depositio, et degradatio injusta, vel nulla inveniatur, tunc non solum verbo, sed etiam facto secundum ea, quæ præmissa sunt, dispensatio, et restitutio fiat, et insignia sibi detracta seriatim, sigillatim, et solemniter ei coram altari restituantur. Et, si sit Episcopus, recuperabit orarium, baculum, anulum, sandalia, mitram, et

alia insignia Pontificalia; si Presbyter, orarium et planetam; si Diaconus, orarium, et dalmaticam; si Subdiaconus, tunicellam, et manipulum. Et reliqui gradus in restitutione sua recuperant ea, quæ, cum ordinarentur, receperunt. Poterit tamen (quod convenientius videtur) ad aliorum terrorem actualis degradatio sic fieri:

In primis in publico extra Ecclesiam paratur aliquis eminens congruentis spatii locus, pro degradatione faciendâ; supra quem ordinatur una credentia simplici tobalea cooperta, supra quam ponuntur ampulla vini, ampulla aquæ, calix cum patena, et hostia; unum vas vini, unum vas aquæ; liber Evangeliorum, liber Epistolarum; bacile cum buccali, et mantili; unum candelabrum cum candela exstincta; liber Exorcismorum; liber Lectionum; claves; Antiphonarium; forcipes, cultellus, aut vitrum: paramenta pro degradando, videlicet, si degradandus sit Archiepiscopus, ordinentur super dictam credentiam superpellicem; sandalia, cum caligis; amictus; alba; cingulum; manipulus; tunicella; stola; dalmatica; chirothecæ; alia stola; planeta; mitra; annulus pontificalis; pallium; baculus pastoralis; et aliqua vestis habitus sæcularis. Si vero degradandus non sit Archiepiscopus, sed Episcopus tantum, omisso pallio, ponuntur super credentiam omnia alia prædicta. Si vero Presbyter tantum, omissis pallio et aliis pontificalibus paramentis prædictis, ponuntur ibidem omnia alia prædicta. Idem in aliis Ordinibus, etiam in ordinatione credentiæ observatur. Item paratur in dicto loco faldistorium pro Pontifice degradatore, sedilia pro Officialibus. Vocantur, et ibidem adsint ministri Pontificis; iudex sæcularis, cui degradatus committatur; notarius, qui processum degradationis legit (si opus erit, vel Pontifici placeat) et barbitonsor.

Hora congruenti ducitur degradandus, sive sit Archiepiscopus, sive quicumque alius, quotidiano suo habitu indutus, super dictum locum ad hoc præparatum; ubi cum fuerit, solvitur, et liber ibidem manet. Tum a Clericis induitur omnibus paramentis sui Ordinis, ut præmittitur supra credentiam Ordine suo positus; incipiendo a superpelliceo, et continuando usque ad ultimum paramentum sui Ordinis. Quo sic induto, Pontifex degradator indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali rubeis, ac mitra simplici, baculum pastorem in sinistra tenens, ascendit ad locum prædictum, et ibidem sedet in faldistorio, in convenienti loco sibi parato, versus ad populum, astante sibi iudice sæculari. Tum degradandus, sive Archiepiscopus fuerit, sive alius, omnibus sui Ordinis vestibus sacris indutus, et singulis ornamentis ornatus, habens in manibus ornamentum ad Ordinem suum spectans, ac si deberet in suo officio ministrare, adducitur ante Pontificem, coram quo genuflectit. Tum Pontifex, ut supra sedens, populo in vulgari notificat degradationis hujusmodi causam; deinde contra degradandum sententiam fert in hæc verba, si sit Sacerdos, aut Diaconus, aut Subdiaconus, vel Clericus, et prius hujusmodi sententia lata non sit.

IN nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen: Quia nos N., Dei et Apostólicæ Sedis grátia Episcopus N. per viam accusatiónis vel denunciatiónis, aut inquisitiónis cognoscéntes de crimine N. contra N. Presbýterum, vel Diáconum, vel Subdiáconum, seu Cléricum propter ipsius confessiōnem, vel legítimas probatiōnes, evidénter invénimus eum ipsum crimen commisisse, quod cum non solum grande, sed étiam damnábile, et damnósum sit, et ádeo enórme quod exínde non tantum divína majéstas offénsa, sed et unívérsa civitas commóta est, et ob hoc indignus officio, et beneficio ecclesiástico sit rédditus, idcirco nos auctoritate Dei omnipo-

téntis, Patris, et Filii, et Spíritus sancti, et nostra, ipsum omni hujúsmodi officio, et beneficio ecclesiástico sententiáliter perpétuo privámus in his scriptis, ipsúmque ab illis verbo depónimus, et pronuntiámus reáliter et actualiter secúndum traditióem Cánonom deponéndum, et degradándum.

Qua sententia sic, ut præfertur, lata, Pontifex degradator aufert ab illo singula ornamenta sibi juxta Ordinem suum tradita, inchoando ab ultimo ornaménto, et descendendo gradatim, continuans usque ad primum, quod in prima Tonsura sibi datum fuit, hoc Ordine:

DEGRADATIO AB ORDINE PONTIFICALI.

Si degradandus sit Archiepiscopus, Pontifex degradator aufert ab eo pallium, sic dicendo:

Prærogatíva pontificális dignitátis, quæ in pállio designátur, te exúimus, quia male usus es ea.

Deinde, vel si degradandus sit Episcopus tantum, Pontifex degradator amovet ei mitram, dicendo:

Mitra, pontificális dignitátis videlicet ornátu, quia eam male præsidéndo fœdásti, tuum caput denudámus.

Deinde unus ex ministris tradit degradando librum Evangeliorum, quem Pontifex degradator aufert de manibus degradandi, dicens:

Redde Evangélium; quia prædicándi officio, quo spreta Dei grátia te indignum fecísti, te juste privámus.

Deinde Pontifex degradator amovet anulum de digito degradandi, sic dicens:

Anulum, fidei scílicet signáculum, tibi digne subtráhimus, quia ipsam sponsam Dei Ecclésiám témere violásti.

Tum unus ex ministris tradit degradando in manus baculum Pastoralem, quem mox Pontifex degradator tollit de manibus degradandi, dicens:

Auferimus a te báculum pastorálem, ut inde correctiόνis officium, quod turbásti, non váleas exercére.

Deinde extractis sibi per ministros chirothecis, Pontifex degradator abradit degradando pollices et manus leviter cum cultello, aut vitro dicens:

Sic spirituális benedictiόνis, et delibutiόνis mysticæ grátia, quantum in nobis est, te privámus, ut sacrificándi et benedicéndi perdas officium, et efféctum.

Post hæc Pontifex cum eodem cultello aut vitro abradit leviter caput degradandi, dicens:

Consecratióem, et benedictióem, atque unctióem tibi tráditam radéndo delémus, et te ab órdine pontificáli, quo inhábilis es rédditus, abdicámus.

Tum degradando per ministros extrahuntur sandalia.

DEGRADATIO AB ORDINE PRESBYTERATUS.

Ministri tradunt in manus degradandi Calicem cum vino, et aqua, ac Patena, et Hostia, quem Pontifex degradator aufert de manibus degradandi, dicens:

Amovémus a te, quin pótius amótam esse osténdimus, potestátem offeréndi Deo sacrificium, Missámque celebrándi tam pro vivis, quam pro defúctis.

Deinde Pontifex degradator abradit leviter cum cultello vel vitro, pollices et indices utriusque manus degradandi, dicens:

Potestátem sacrificándi, consecrándi, et benedicéndi, quam in unctiόνé mánuum et póllicum recepísti, tibi tóllimus hac rasúra.

Quo dicto, Pontifex degradator accipit casulam sive planetam per posteriorem partem caputii, et degradandum exuit, dicens:

Veste sacerdotáli caritátem signánte te mérito exspoliámus, quia ipsam, et omnem innocétiám exuísti.

Tum Pontifex degradator aufert a degradando stolam, dicens:

Signum Dómini per hanc stolam túrpiter abjecísti, ideóque ipsam a te amovémus, quem inhábilem réddimus ad omne sacerdotále officium exercéndum.

DEGRADATIO AB ORDINE DIACONATUS.

Ministri tradunt degradando in manus librum Evangeliorum, quem Pontifex degradator tollit de manibus ejus, dicens:

Amovémus a te potestátem legéndi Evangélium in Ecclésia Dei, quia id non cómpetit, nisi dignis.

Tum Pontifex degradator exuit degradandum dalmatica, dicens:

Levítico órdine te privámus, quia tuum in eo ministérium non implevísti.

Deinde Pontifex degradator amovet degradando stolam de humeris, projiciens eam post tergum, dicens:

Stolam cándidam, quam accéperas immaculátam in conspéctu Dómini perferéndam, quia non sic cógnito mystério, exéplum conversatiόνis tuæ fidélibus præbuísti, ut plebs dicáta Christi nómine posset exinde imitatióem acquirere, juste a te amovémus, omne Diaconátus officium tibi prohibétes.

DEGRADATIO AB ORDINE SUBDIACONATUS.

Ministri tradunt in manus degradandi librum Epistolarum, quem Pontifex degradator de manibus illius accipit, dicens:

Auferimus tibi potestátem legéndi Epístolam in Ecclésia Dei, quia hoc ministério indignus es rédditus.

Tum Pontifex degradator exiit degradandum tunicella, dicens:

Túnica subdiaconáli te exúimus, cujus cor et corpus, timor Dómini castus et sanctus in ætérnum pérmanens, non constringit.

Deinde Pontifex degradator accipit a degradando manipulum, dicens:

Depóne manipulum; quia per fructus bonórum óperum, quos designat, non expugnásti spirituáles insídias inimíci.

Tum Pontifex tangens amictum degradandi, dicit:

Quia vocem tuam non castigásti, ídeo amíctum a te auférimus.

Post hæc unus ex ministris tradit in manus degradandi urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum manutergio, ac Calicem vacuum cum patena. Tum Archidiaconus tollit de manu degradandi urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum buccali, et manutergio. Pontifex vero Calicem vacuum, et patenam tollit, dicens:

Potestátem introëúndi sacrárium, tangéndi pallas, vasa, et ália induménta sacra, omnéque Subdiaconátus ministérium exercéndi, a te amovémus.

Deinde ministri exuunt degradandum cingulum, albam, et amictum.

DEGRADATIO AB ORDINE ACOLYTHATUS.

Unus ex ministris tradit in manus degradandi urceolum vacuum, quem Pontifex degradator tollit de manibus illius, dicens:

Immúnde, vinum et aquam ad Eucharístiam de cétero non ministres.

Tum unus ministrorum tradit in manus degradandi candelabrum cum cereo exstincto, quod Pontifex degradator accipit de manibus illius, dicens:

Dimítte perferéndi visibile lumen officium, quia præbére spirituále móribus neglexísti, atque univérsum Acolythátus officium hic depóne.

DEGRADATIO AB ORDINE EXORCISTATUS.

Unus ex ministris tradit degradando in manus librum Exorcismorum, quem Pontifex degradator tollit de manibus illius, dicens:

Privámus te potestáte imponéndi manum super energúmenos, et dáemones de obséssis corpóribus expelléndi, omni tibi Exorcistátus officio interdícto.

DEGRADATIO AB ORDINE LECTORATUS.

Unus ministrorum tradit degradando in manus librum Lectionum, quem Pontifex degradator tollit de manibus illius, dicens:

IN Ecclésia Dei non legas ultérius, aut cantes; nec panes aut fructus novos ullátenuis benedícas, quia tuum officium non implevísti fidéliter et devóte.

DEGRADATIO AB ORDINE OSTIARIATUS.

Unus ex ministris tradit degradando in manus claves Ecclesiæ, quas Pontifex degradator tollit de manibus illius, dicens:

Quia in clávis errásti, claves dimítte; et quia óstia cordis tui male dáemónibus obserásti, amovémus a te officium Ostiárii; ut non percútias cýmbalum; non apérias Ecclésiám, non sacrárium, non librum ámplius prædicánti.

DEGRADATIO A PRIMA TONSURA.

Pontifex degradator extrahit degradando superpelliceum, dicens:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, ac nostra, tibi auférimus hábitum clericálem, et nudámus te religiónis ornátu, ac depónimus, degradámus, spoliámus, et exúimus te omni Ordine, beneficio, et privilégio clericáli; et velut clericális professiónis indígnum, redígimus te in servitútem, et ignomíniam hábitus sæcularis, ac status.

Tum Pontifex degradator cum forcibus tondere incipit, et per barbitonsorem ibidem præsentem totaliter tonderi facit caput degradandi, dicens:

Te velut ingrátum fílium a sorte Dómini, ad quam vocátus fúeras, abjícimus, et corónam tui cápitis, regále quidem signum Sacerdotií, de tuo cápite amovémus, propter tui regíminis pravitátem.

Tum ministri Pontificis exuunt degradatum veste, et habitu clericali, et ipsum induunt habitum sæcularem. Quo facto, si fuerit talis casus, quo degradatus tradi debeat Curie sæculari, Pontifex degradator degradatum amplius non tangit, sed in hunc modum contra ipsum pronuntiat, dicens:

Pronuntiámus, ut hunc exútum omni Ordine ac privilégio clericáli, Cúria sæcularis in suum forum recípiat degradátum.

Tum Pontifex degradator efficaciter, et ex corde, et omni instantia, pro miserrimo illo derelicto intercedit apud judicem sæcularem, ut citra mortis periculum, vel mutilationis, contra degradatum sententiam moderetur, dicens:

Dómine iudex, rogámus vos cum omni afféctu, quo póssumus, ut amore Dei, pietátis et misericórdiæ intúitu, et nostrórum intervéntu precáminum, miserrimo huic nullum mortis vel mutilatiónis periculum inferátis.

Quo facto, ministri Curie sæcularis degradatum sub sua custodia recipiunt, et discedunt.

